

alle afgørelser truffet af politimestrene og statsadvokaterne vedrørende behandlingen af straffesager til både rigsadvokaten og justitsministeren.

Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag er herefter som udgangspunkt endelig, medmindre justitsministeren benytter sin adgang efter lovforslagets § 98, stk. 3, der svarer til den nugældende § 712, til at gribe ind i rigsadvokatens behandling af en konkret sag. Kun statsadvokaternes afgørelser som 1. instans vil kunne påklages til rigsadvokaten, idet adgangen til at påklage statsadvokaternes afgørelser i klagesager foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 101, stk. 2, 2. pkt.

Efter § 6, stk. 3, i loven om Folketingets Ombudsmand, kan klage over afgørelser, der kan ændres af højere administrativ myndighed, ikke indgives til ombudsmanden, forinden den højere myndighed har truffet afgørelse i sagen. Forslaget om at afskære adgangen til påklage til justitsministeren af rigsadvokatens afgørelser i klagesager medfører, at klager over rigsadvokatens afgørelser vil blive behandlet af Folketingets Ombudsmand, selv om klagen indgives til denne, uden at det forinden har været forsøgt at foranledige justitsministerens indgriben i sagen.

Afgørelser truffet af rigsadvokaten som 1. instans kan fortsat indbringes for justitsministeren, jf. lovforslagets § 98, stk. 4. Som 1. instansafgørelser anses også afgørelser truffet af rigsadvokaten som følge af en forelæggelse for en statsadvokat eller en politimester, selv om afgørelsen meddeles af politimesteren eller statsadvokaten. Som eksempel kan nævnes, at rigsadvokaten tiltræder en indstilling fra politimesteren og statsadvokaten om tiltalerejsning i en sag, hvor tiltale efter de for anklagemyndigheden gældende interne forelæggelsesregler forudsætter rigsadvokatens tiltræden. I disse tilfælde udfærdiges anklageskriftet af politimesteren eller statsadvokaten, men en klage over afgørelsen om tiltalerejsning må behandles efter reglerne om klage over afgørelser truffet af rigsadvokaten som 1. instans med den følge, at afgørelsen kan påklages til justitsministeren. Såfremt en foreskrevet forelæggelse for den overordnede myndighed er undladt, medfører dette, at afgørelsen kan påklages, som om forelæggelse var sket.

Om baggrunden for forslaget om rekursbegrænsning inden for anklagemyndigheden henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 2 samt til betænkning nr. 1194/1990, s. 24-34.

Til § 100.

Bestemmelsen i *stk. 1* afløser den nugældende § 101, stk. 1, om bistand til rigsadvokaten. For tiden er

der til bistand for rigsadvokaten udnævnt to statsadvokater ved Højesteret.

Reglen i forslaget *stk. 2* giver ligesom den nugældende § 101, stk. 2, adgang til for konkrete sager at bemyndige personer i eller uden for anklagemyndigheden til at møde som anklager for Højesteret i stedet for rigsadvokaten og statsadvokaterne ved Højesteret. Det foreslås, at reglen udvides til også at omfatte bemyndigelser til at møde for Den særlige Klageret, og at kompetencen til at meddele bemyndigelse overføres fra justitsministeren til rigsadvokaten.

Til § 101.

I *stk. 1* er det bestemt, at statsadvokaterne varetager udførelsen af straffesager for landsretterne, mens der i de nugældende bestemmelser i § 102, stk. 2, og § 716, stk. 1, tillige nævnes Sø- og Handelsretten og byretterne. Ændringen er en følge dels af forslaget om som hovedregel at tillægge politimestrene påtalekompetencen, jf. lovforslagets § 104 sammenholdt med § 686, og dels af det forhold, at statsadvokatsager ved byretterne – bortset fra helt særlige tilfælde – føres af politimestrene og deres medarbejdere ifølge bemyndigelse fra statsadvokaten.

Bestemmelsen i den nugældende § 716, stk. 1, om, at statsadvokaterne varetager det offentliges tarv ved påanke af byretternes domme i politisager, udgår som uønsket, idet der ved retsplejelovens § 962 er fastsat bestemmelser om statsadvokaternes anke af byretsdomme.

Reglen i *stk. 2, 1. pkt.*, indeholder en gengivelse af bestemmelsen om statsadvokaternes tilsyn med politimyndighederne i den nugældende § 716, stk. 1, sidste pkt., dog således at reglen også på dette punkt er bragt i overensstemmelse med forslaget om at afskaffe begrebet politisager og som udgangspunkt tillægge politimesteren tiltalekompetencen i straffesager. Bestemmelsen om, at statsadvokaterne behandler klager over afgørelser truffet af politimestrene vedrørende strafforfølgning, er indsat for i forbindelse med reglerne om rekursbegrænsning at beskrive klageadgangen for afgørelser truffet af anklagemyndigheden.

2. punktum i *stk. 2* er en følge af forslaget om indførelse af et to-instansprincip for rekursadgangen inden for anklagemyndigheden. Afgørelser truffet af politimestrene i forbindelse med behandlingen af straffesager kan påklages til statsadvokaterne, hvis afgørelser må betragtes som endelige. Adgangen for rigsadvokaten og justitsministeren til i medfør af reglerne i lovforslagets §§ 99, stk. 2, og 98, stk. 3, at gribe ind i konkrete sager kan dog medføre, at en afgørelse truffet af en statsadvokat tages op til fornyet behand-